

[Horn.]

sektorer inden for det statslige område, og at det måske senere, som vi håber, kan udvikle sig til et virkelig transportøkonomisk forskningsorgan, hvorfra der kan ydes bistand også til andre, som kan have nytte heraf.

Jeg skal ikke knytte kommentarer til de enkelte paragraffer i lovforslaget, de er i og for sig vel motiveret, og detaljer kan vi jo se på i udvalget. Skulle jeg gøre en enkelt bemærkning, skulle det være den, at man overvejer at få større sikkerhed for, hvordan de forskellige vejanlæg, man bevilger penge til, rent økonomisk, driftsøkonomisk, står i forhold til hinanden. Det, der i denne forbindelse førte mig ind på tanken, var, at en af vejene jo er mere eller mindre præget af spidsbelastning ved sommerhuskørsel, og at der heroverfor står veje, hvor erhvervskørslen har den store vægt, hvilket jo nok kan give anledning til overvejelser om, hvor man skal anvende pengene. Men det er naturligvis en af de opgaver, som konsulenten kan tage sig af, sætte ind på at få disse forhold afvejet. Der er jo mange forskellige forhold, der skal afvejes, også når det drejer sig om sommerhuskørsel; det er jo også værdier, som mere eller mindre kan måles, og det er jo vigtigt, at vi anvender pengene rigtigt. Ministeren er jo i samme stilling som tidligere ministre, at der er få penge til at lave de nødvendige ting med. Hvor vigtigt det er at foretage en vurdering, fremgår bl. a. af bemærkningerne til projektet omkring Kolding, hvor man peger på, at den fulde nyttevirkning af dette anlæg får man egentlig først, når man også kan tage motorvejsanlægget vest om Kolding i brug. Jeg vil gerne udtrykke min store glæde over, tilfredshed med og anerkendelse af, at vejdirektoratet har beskrevet de følgevirkninger, som disse forslag medfører. Det vil jo ofte være tilfældet for disse hovedvejs- og motorvejsanlæg, at der er en række følgevirkninger, som det er nyttigt at den bevillende myndighed er bekendt med.

Endelig vil jeg gerne gøre en yderligere bemærkning vedrørende noget, jeg også nævnte sidste gang, og som jo har skabt nogen irritation hos vognmændene og også mere eller mindre fremkaldt vrede over for

den nuværende minister for offentlige arbejder, nemlig dette, at vognmændene må betale noget mere til de veje, hvor de vil køre med de store, tunge vogne. Vi var jo inde på det i udvalget sidste gang, og ministeren gjorde dér rede for de tanker, man havde, og oplyste bl. a., at spørgsmålet behandlede i trafikkommissionen. Jeg ved ikke, om ministeren, måske i udvalget, kan give nogle oplysninger om, hvor langt man er nået, om man kan pege på noget i den retning. Jeg tror, der er opstået en lille misforståelse mellem vognmændene og mig. Jeg har i og for sig indtryk af, at ministeren er enig med mig om selve princippet. Det, jeg taler om, er ikke så meget det egentlige vejslid, men de vældige krav, som må stilles til selve anlægget af en vej, når den skal bære 10 t eller 13 t akseltryk. Det er klart, at udgiften ved underbygningen af et sådant vejanlæg, som alene er forårsaget af, at disse tunge køretøjer skal kunne benytte det, må de tunge køretøjer bære; det er det samme, vi har på en lang række andre områder, f. eks. inden for elbranchen, at når man stiller krav om stor effekt, må man også betale dem, som skal stille denne effekt til rådighed.

Det er naturligvis først og fremmest finansministeren og økonomiministeren, der her kommer ind i billedet med den opgave at få det afgiftssystem, vi har, bragt i en — hvad skal jeg sige — mere tidssvarende orden. Jeg vil også gerne nævne dette i relation til de tanker, der har været fremme i Nordisk Råd, hvor der jo ligger en rekommandation om fælles nordisk transportpolitik. Vi kan næsten ingen vegne komme med det problem, hvis ikke vi søger at få koordineret vort afgiftssystem. Jeg ved, det er meget besværligt at gøre det, for når man en gang er kommet ind i et bestemt system, kan det være svært at komme ud af det, men alligevel håber jeg, at ministeren for offentlige arbejder kan påvirke sine to kolleger og regeringen i almindelighed, så vi får noget gjort ved dette. Jeg har jo forstået, at finansministeren er særdeles aktiv for at reformere inden for afgiftsområdet, og her er et felt, hvor det vil være meget nyttigt at få det gjort, så vi kan få en mere retfærdig motorbeskatning end den, vi har, samtidig med at vi løser